



ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVIII Nr. 14 481

Simbătă 11 martie 1989

4 PAGINI — 50 BANI

ÎN SPIRITUL SARCINILOR SUBLINIAȚE

LA CONSFĂȚUIREA DE LUCRU DE LA C.C. AL P.C.R.

TEHNOLOGIILE MODERNE extinse și generalizate în economie!

La recenta consfățuire de lucru pe probleme economice de la C.C. al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, a subliniat, din nou, cerința respectării stricte a normelor de consum, concomitent cu economisirea severă a resurselor materiale și energetice. În acest scop, o direcție de acțiune ce trebuie mai mult pusă în vedere este extinderea și generalizarea tehnologiilor noi, de mare eficiență și economicitate. Ce acțiuni practice se pot lua în acest sens? Iată concret experiența acumulată de două unități industriale: întreprinderea „Electrocentrale” Oradea și Întreprinderea de utilități și piese de schimb Suceava.

La întreprinderea „Electrocentrale”-Oradea

O soluție de larg interes pentru energeticieni

Lucrul îndeobște cunoscut, termocentralele pe cărbune se numără printre marii consumatori de păcură. Iată de ce căutarea celor mai eficiente soluții pentru reducerea la minimum și chiar eliminarea consumului de combustibil lichid se constituie de la sine ca o prioritate.

Experiența energeticienilor de la Întreprinderea „Electrocentrale” Oradea confirmă convingător acest lucru. Argumente? Comparativ cu anul 1980, consumul de păcură a scăzut în prezent cu aproape 45 la sută, fără a influența negativ producția. Dimpotrivă, asigurându-se valorificarea superioară a disponibilităților grupurilor energetice (83

la sută în 1988), întărind-se asistența tehnică pe întregul flux și în toate schimbările, diminuând astfel opririle accidentale, întreprinderea orădeană s-a situat an de an printre fruntași în întrecerea socialistă. Este elocvent și faptul că unitatea a realizat în anul 1988 o producție de energie dublă în raport cu ponderea pe care o deține în puterea instalată a termocentralelor pe cărbune.

Hotărârile în acțiunea de reducere a consumurilor s-au dovedit a fi tehnologice mai degrabă decât economice. Astfel, în actualitate fiind în însămintare sfielda Oradea se află în exploatare trei cazane care funcționează constant fără adaos de păcură, aspect care

constituie subiectul investigației noastre de azi.

De unde s-a pornit? „Spiritul de buni gospodari” ne ținea să acționăm susținut pentru reducerea consumului propriu tehnologic — ne-a spus ing. Sorin Ungur, directorul Întreprinderii. Problema nu era atât de simplă. Cărbunele inferior pe care-l utilizăm noi are de regulă umiditate ridicată și un conținut mare de cenușă. Toate acestea îngreunează arderea, impunând adaos de păcură pentru pornire și ca suport pentru stabilizarea flăcării. Soluțiile tehnologice experimentate au urmărit cu prioritate localizarea separării din păcură a apei care se introduce în cazan a prafului uscat, care arde mai bine și mai stabil. Această operație este asigurată acum prin utilizarea unui concentrator centrifugal. Se înțelege, cred, că experimentarea a parcurs mai multe etape. Am avut și avem însă o colaborare strânsă cu specialiștii de la Institutul de cercetări și modernizări energetice București. Proiectele elaborate trebuiau adaptate la fiecare cazan, în funcție de puterea lui, de caracteristicile morilor-ventilator și la arzătoarele propriu-zise. Nici efortul colectiv nu a fost mai prejos, materializându-se între altele în realizarea unor inovații, cum ar fi cea referitoare la modificarea rotorului la morile-ventilator, în scopul mării debitului de cărbune măcinat.”

Au fost făcute, deci, eforturi stăruitoare, în care colaborarea fructuoasă, cutozantă, competența și dă-

ruirea profesională s-au dovedit a fi principalele „materii prime”. În esență, s-a avut în vedere modernizarea sistemelor de preparare și ardere a prafului de cărbune, în sensul creșterii debitului de cărbune măcinat și asigurării stabilității arderei în absența suportului de hidrocarburi. În cazul cazanului de 400 tone abur pe oră, de exemplu, soluția aplicată a constat în redimensionarea rotorului, morii-ventilator, introducerea schemei de însuflare cu concentrator centrifugal de cărbune praf în două trepte, coroborată cu modificarea corespunzătoare a arzătoarelor.

Eficiența noii soluții tehnice? Cât se poate de evidentă. Măsurători exacte atestă creșterea debitului pe cazan și moară-ventilator cu circa 20 la sută. Și, ceea ce este mai important, la fiecare din cele două cazane de 185 tone abur pe oră se economisește anual șapte-opt mii tone păcură, cantitate la care se vor adăuga și economiile realizate la cazanul de 400 tone de abur pe oră, unde lucrările de modernizare au fost finalizate de curând. Mai mult, însumată, economia de păcură realizată din 1980 încoace echivalează cu necesarul unității pe circa doi ani. Nu întâmplător, întreprinderea orădeană înregistrează cel mai mic adaos de păcură pentru producerea energiei electrice dintre toate unitățile.

Ioan LAZA
correspondent „Scinteia”

(Continuare în pag. a II-a)

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a primit pe președintele Comisiei de Stat a Planificării din Albania

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri, 10 martie, pe Niko Gjyzari, președintele Comisiei de Stat a Planificării din Republica Populară Socialistă Albania.

Oaspețele a adresat calde mulțumiri pentru primire și a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu, din partea președintelui Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Socialiste Albania, Ramiz Alla, cele mai bune urări de sănătate și fericire, iar poporul român succes în realizarea obiectivelor pe care și le-a propus în construcția socialismului.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit și a adresat, la rândul său, președintelui Prezidiului Adunării

Populare a R.P.S. Albania un salut și cele mai bune urări, iar poporul albanez succes pe calea dezvoltării socialiste independente.

În timpul întrevederii au fost evocate relațiile de colaborare care s-au dezvoltat și se dezvoltă între România și Albania, subliniindu-se posibilitățile largi care există pentru dezvoltarea lor în continuare. În acest cadru, s-a relevat că potențialul economic în continuă creștere al celor două țări oferă condiții pentru extinderea și mai puternică a conlucrării româno-albaneze și, îndeosebi, a schimburilor comerciale, a cooperării în producție și în domenii tehnico-stiințifice.

A fost exprimată convingerea că dezvoltarea pe multiple planuri a relațiilor bilaterale corespunde aspi-

rațiilor de progres și bunăstare ale popoarelor române și albaneze, este în interesul cauzei păcii și înțelegerii în lume.

Au fost abordate, de asemenea, unele aspecte ale vieții politice internaționale, o atenție deosebită fiind acordată problemelor din Balcani și Europa. În acest cadru, s-a relevat necesitatea dezvoltării și întăririi colaborării între toate țările din Balcani și transformarea acestor regiuni într-o zonă fără arme nucleare și chimice, fără baze militare străine, o zonă a cooperării pașnice și a bunei vecinătăți.

La primire a participat Radu Bălan, președintele Comitetului de Stat al Planificării.

A fost de față Zoi Toska, ambasadorul R.P.S. Albania la București.

Nouă și strălucită expresie a politicii profund umaniste a României, a președintelui Nicolae Ceaușescu pentru asigurarea păcii și securității în Europa

sedintelui României în sensul că pașii modesti întreprinși în ultimul timp în direcția destinderii sînt de fapt de a justifica stări de euforie, în condițiile în care cursa înarmării nu și-a încetinit ritmul, mai mult, ea tinzînd în prezent spre o nouă escaladă, marcată prin modernizarea și perfecționarea armamentului nuclear, chimic și convențional.

Ținînd seama de aceste realități de neocolit, România, președintele său privește dezarmarea ca un proces unitar, militînd pe perseverență ca la problemele eliminării armelor de distrugere în masă — nucleare, chimice și de altă natură — să fie tratate în strînsă legătură, spre a se evita concentrarea puterii militare în cîteva centre care să-și impună dominația.

În cadrul procesului unitar al dezarmării, promovat de România, de președintele Nicolae Ceaușescu, un loc important îl au, totodată, măsurile de dezarmare convențională. Așa cum se arată și în considerentele și propunerile prezentate reuniunii de la Viena, reducerea substanțială a acestor arme, în primul rînd în Europa, se impune atît datorită faptului că, prin perfecționările aduse în ultimii ani, ele se deosebesc de mijacele de distrugere în masă, cît mai ales datorită faptului că pe continentul nostru se află cea mai mare concentrație de armamente. Într-adevăr, potrivit datelor publicate nu demult în Europa există peste 90 000 de tancuri, aproape 130 000 tunuri și aruncătoare, peste 15 000 de avioane și 8 000 elicoptere de luptă, mai mult de 400 submarine, peste 600 nave de apărare și efective militare însumînd 7,2 milioane de oameni — aparținînd celor două alianțe militare. Pornind de la asemenea realități dramatice, România s-a pronunțat consecvent pentru reducerea substanțială a nivelului înarmărilor pe continent.

Problema dezarmării convenționale în Europa a făcut de mai mult timp obiectul preocupărilor românești, în

anul din urmă fiind formulate o serie de propuneri constructive în această direcție. Astfel, România a susținut insistent necesitatea ca statele celor două alianțe militare să se înțeleagă asupra unor măsuri succesive de reducere a armamentelor și efectivelor lor armate — cu diminuarea corespunzătoare a cheltuielilor militare. Această poziție și-a găsit, cum se vede, expresia în acțiuni practice: ani în sir au fost adoptate la noi măsuri de reducere și apoi de înghețare a cheltuielilor militare. De un larg ecou s-a bucurat hotărîrea adoptată în noiembrie 1986 din inițiativa președintelui Nicolae Ceaușescu, de a se trece la reducerea unilaterală cu 5—10 la sută a armamentelor convenționale, efectivelor și cheltuielilor militare, această inițiativă avînd și valoarea de exemplu oferit altor țări.

Cu aceeași hotărîre de a-și aduce contribuția la eliberarea continentului de povara sufocantă a înarmărilor, de primăjdie unui conflict și pornind de la convingerea că securitatea europeană nu se poate clădi decât pe realizarea unui echilibru al înarmărilor la niveluri cît mai reduse, în așa fel ca statele să dispună doar de un minimum de forțe armate și armamente pentru apărare, România a prezentat la reuniunea de la Viena noi propuneri realiste și constructive privind ambele aspecte care formează obiectul actualilor negocieri, respectiv, pe de o parte, dezarmarea convențională, iar pe de alta, întărirea încrederii și securității pe continent.

În ce privește primul aspect, al negocierilor asupra forțelor armate convenționale, reținem atenția propunerea care prevede ca cele două alianțe militare să-și reducă armamentele și efectivele militare cu 50 la sută pînă la sfîrșitul secolului, reducerea urmînd să se facă în două etape și proporțional cu gradul de înarmare al

Vasile OROS

(Continuare în pag. a IV-a)

Însămînțările—în ritm mai intens, de cea mai bună calitate!

● Au fost însămînțate 56 la sută din suprafețele prevăzute pentru prima urgență

● Unitățile agricole din numeroase județe, precum și cele din sectorul agricol Ilfov au încheiat semănatul culturilor timpurii de legume

● În vederea încadrării semănatului în limitele timpului optim, să fie realizate vitezele de lucru prevăzute

● Pentru o calitate superioară a lucrărilor, să se asigure pretutindeni prezența în cîmp a specialiștilor și a cadrelor de conducere din unități

Însămînțările și celelalte lucrări agricole de primăvară se desfășoară din plin în majoritatea județelor țării. Pe fondul prestațiilor tehnice făcute din timp — repararea utilajelor și asigurarea semintelor necesare — organizarea bună a muncii a permis folosirea intensă a impulsului favorabil din această primăvară timpurie. Dovedă sînt rezultatele obținute pînă acum la presăritarea terenului și semănat. Potrivit datelor furnizate de Ministerul Agriculturii, pînă la seara zilei de 9 martie au fost însămînțate 56 la sută din suprafețele destinate culturilor din prima urgență, cele mai bune rezultate fiind obținute în unitățile agricole din sectorul agricol Ilfov, unde această lucrare s-a încheiat, și din județele Suceava, Constanța, Vâlcea, Buzău, Dimbovită, Prahova și Cluj.

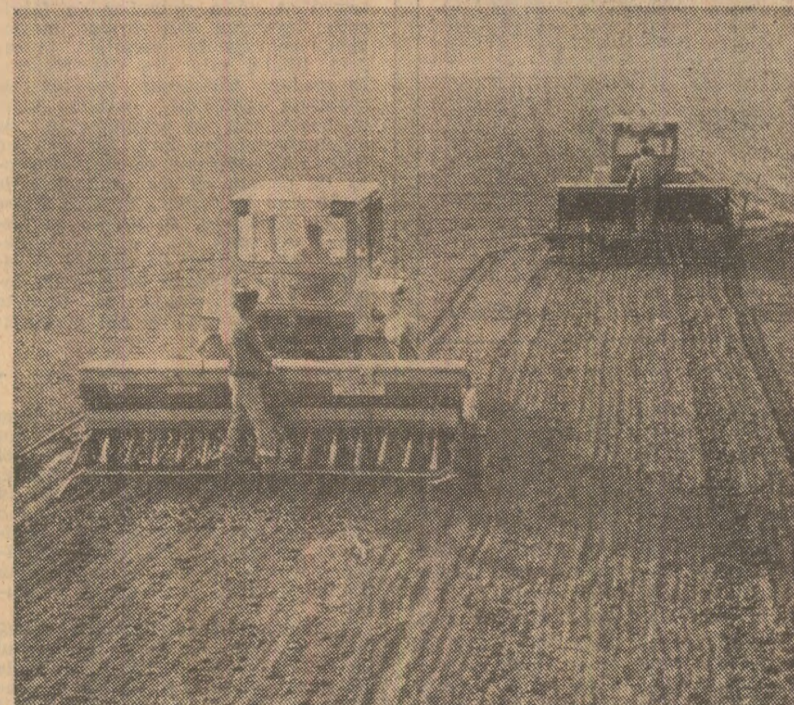
Realizările obținute pînă acum sînt, fără îndoială, bune, dar avînd în vedere că lucrările în cîmp au început chiar de la mijlocul lunii februarie se poate aprecia că ritmulul înregistrat în unitățile agricole din sectorul agricol Ilfov, unde această lucrare s-a încheiat, și din județele Suceava, Constanța, Vâlcea, Buzău, Dimbovită, Prahova și Cluj.

Încadrarea însămînțărilor și a celorlalte lucrări agricole în limitele timpului optim presupune ca în fiecare unitate agricolă, în fiecare județ să fie realizate vitezele zilnice de lucru prevăzute în programele de desfășurare a campaniilor agricole de primăvară. De aici decurge răspunderea ce revine cadrelor de conducere și specialiștilor din unitățile agricole pentru buna funcționare și folosirea cu randamente superioare a tractoarelor și utilajelor agricole, lucrîndu-se intens, din zori și pînă seara, la semănat, iar noaptea la presăritarea terenului. Datorită evoluției timpurii în această primăvară, condițiile de lucru diferă de la o zonă la alta și chiar de la o solă la alta în cadrul aceleiași unități agricole. Aceasta obligă pe specialiști să identifice suprafețele care pot fi

lucrate cu prioritate, pentru a putea grăbi semănatul. Nu trebuie trecut cu vederea că de pe acum urgențele se suprapun, în actualitate fiind și însămînțarea sfieldei de zahăr, iar apoi a florii-soarelui. Primăvara, o zi cîștigată la semănat contează foarte mult pentru recoltă după ce, o zi pierdută influențează negativ nivelul acesteia. Însămînțarea mai timpurie a culturilor de primăvară, fapt bine cunoscut de altfel, asigură o erminare rapidă și uniformă, precum și dezvoltarea normală a plantelor, asigurîndu-se astfel densitățile de plante prevăzute la unitatea de suprafață și premise sigure pentru obținerea de recolte superioare.

Concomitent cu măsurile avînd ca scop respectarea riguroasă a reglementărilor legale privind încadrarea însămînțărilor în termenele stabilite, o atenție aparte este necesară să fie acordată calității lucrărilor. Sînt cerințe, în general, cunoscute: pregătirea în cele mai bune condiții a patului germinativ, încorporarea semintei la adîncimea prevăzută — sarcini de care răspund deopotrivă atît mecanizatorii, cît și specialiștii din unități. În mod deosebit în această primăvară, cînd datorită precipitațiilor reduse din cursul iernii solul nu a acumulat o rezervă suficientă de apă, se impune ca specialiștii din unități să adapteze, cu competență și răspundere, tehnologiile de lucru la situațiile locale concrete, scopul urmărit fiind menținerea umidității în sol și asigurarea celor mai bune condiții de răsărire și dezvoltare a culturilor însămînțate.

Organele și organizațiile de partid, consiliile populare, conducătorii unităților agricole au datorită ca, o dată cu mobilizarea mecanizatorilor și a celorlalți oameni ai muncii din agricultură la grăbirea semănatului, să desfășoare o permanentă activitate politico-educativă pentru a întări răspunderea tuturor față de calitatea lucrărilor agricole de primăvară.



ARO — un nume și un renume pentru făuritorii săi

„Atacă-m” drumul de munte — drum de șanțier, pe care nu se aventurează oarecine, avîndu-l la volanul robustului autoturism de teren pe subinginerul George Paulovici, șofer cu facultate, unul din așii volanului și, în egală măsură, „doctor de mașini”, neîntrecut mecanic auto, în special cînd este vorba de ARO. „Pilot de încercări” — aceasta îl este meseria. De douăzeci de ani lucrează la Întreprinderea de autoturisme de teren „ARO”, adică de pe vremea cînd ARO încă se clătea pe sine, și drumul parcurs de ARO înglobează, ca să ne exprimăm așa, și drumul tinărului străngar de acum 20 de ani.

— Uzina a crescut o dată cu noi sau, mai bine-zis, noi am crescut o dată cu uzina — ne spune subinginerul George Paulovici. Și imaginea creșterii uzinei o regăsim, păstrată fidel, în expoziția anume amenajată în incinta întreprinderii. Nu înșoțeste, pe traseul în timp al faimosului „zimbrou carpatin”, secretarul comitetului de partid din întreprindere, tovarășul Nicolae Poterasu.

Diplome după diplome, medali după medali se aliniază pe drumul străbătut de autoturismul românesc de teren, încununînd eforturile celor ce i-au schimbat, cum ar zice Poetul, numele în renume. ARO — un autentic simbol al capacității tehnice a subinginerului nostru constructoare de mașini. ARO — o mașină, urcînd veridic.

— Urcînd, deopotrivă, la figurat, prin laurii pe care aici, în 1974, am fost primit în rândurile partidului. Pe soția mea aici am cunoscut-o și, la ora actuală, aici lucrează. Chiar venirea pe lume a fiicărilor dintre cei patru copii ai noștri noi o legăm de evenimentele din viața uzinei. Așa o la noi, viața oamenilor uzinei se împletește cu viața uzinei. Ne sînt povestite o sumă

urmă, a avut plăcută surpriză să se reîntîlnescă cu un ARO 320 de care se... deosebită înaltă răspundere a riscului respectiv fusese achiționat de un fermier care în nici un caz nu lăsa, cî, dimpotrivă, îl so-

— Ați avut vreo clipă teamă în astfel de situații? — Sincer, pentru ai mei am avut astfel de momente. Eu fiind deseori plecat, nu știam în ce măsură, pe durată absenței mele, copiii și-au văzut de carte temeinic. Mi-au dovedit, pînă în prezent, că da. Pentru ARO nu mi-a fost frică nici-

medienle de întîmplări prin care interlocurul își susține afirmația. Coincidențe de genul — un examen important, pentru cineva din familie și, în același timp, un examen pe mapamond, pentru ARO. Emoții pentru ai tăi, emoții pentru ARO ca pentru tine însuși.

— Ați avut vreo clipă teamă în astfel de situații? — Sincer, pentru ai mei am avut astfel de momente. Eu fiind deseori plecat, nu știam în ce măsură, pe durată absenței mele, copiii și-au văzut de carte temeinic. Mi-au dovedit, pînă în prezent, că da. Pentru ARO nu mi-a fost frică nici-

DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII
● reportaje ● însemnări ●

Antica FLORESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Lecția creației populare

An de an am asistat și am participat la „Zilele culturii populare bihorene” care au ajuns la cea de-a doua ediție. Orașul Oradea devine în acele zile, un caleidoscop strălucitor, un curcubeu de culori în care sunetele populare, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al creației populare, la rosturile ei în viața materială și spirituală a omului modern. Iar prima constatare fericită pe care o lasă asemenea manifestări este exclamativă: bine că există, viguroasă și fertilă, arta populară națională. Bine că vremurile moderne nu au marginalizat-o. Căci sînt destule țări ultramodernizate care alături de avansul tehnologic au pierdut și creația populară, instrumentele muzicale, exponatele artistice, fură privirea și stînesc entuziasmul. Într-adevăr, deamîna și la meditații asupra destinului actual și viitor al

Nouă și strălucită expresie a politicii profund umaniste a României, a președintelui Nicolae Ceaușescu pentru asigurarea păcii și securității în Europa

(Urmare din pag. 1)

țării, ceea ce înseamnă că statele cu forță militară mai mare trebuie să aplice reduceri superioare. O latură esențială a reducerilor o constituie convenirea unor platforme echilibrate, aproximativ egale, care să ducă la înăbușirea dezechilibrilor și asigurării existenței. Se are în vedere că reducerile să se desfășoare sub un control eficient, extins și asupra angajamentelor asumate cu privire la forțele armate și armamentele ce rămân după efectuarea reducerilor, o atenție prioritară urmînd să se acorde reducerii armamentelor cu mare capacitate ofensivă.

Ținînd seama de uriașă povară pe care o reprezintă pentru popoarele europene, ca și pentru toate popoarele, cheltuielile militare, România propune ca acestea să fie și ele înjumătățite, iar resursele financiare eliberate să fie folosite exclusiv în scopuri pașnice, urmînd ca, într-o perioadă ulterioară, orientarea mijloacelor respective spre diferite sectoare ale economiei să fie stipulată în acorduri specifice, care să includă și măsuri de control. Paralel cu reducerea armamentelor existente, a efectivelor și a cheltuielilor militare, este necesar să se treacă și la restrîngerea producției de armament, cu lărgirea unor întreprinderi militare sau reorientarea lor spre producția civilă. Dacă avem în vedere că armamentele convenționale de mare pondere în totalul mijloacelor militare de cursa inamurilor, este lesne de înțeles că efecte benefice ar avea punerea în practică a acestor propuneri pentru progresul economic-social al țărilor continentului, în primul rînd al celor mai puțin dezvoltate.

Același spirit constructiv caracterizează și propunerile României referitoare la negocierile pentru adoptarea unor noi măsuri de încredere și securitate. În această privință, țara noastră apreciază că documentul Conferinței de la Stockholm constituie o bună bază de pornire pentru realizarea obiectivelor noilor negocieri, în pofida faptului că măsurile convenite la Stockholm nu au dus la diminuarea intensității și amplitudinii activității militare pe continent și nici la reducerea capacității de lansare a unui atac armat. Tocmai de aceea, în opinia României, a președintelui Nicolae Ceaușescu, negocierile de la Viena trebuie să marcheze o etapă nouă, prin trecerea de la declarațiile obiectivului realizării unei mai mari încredere și previzibilități, la restrîngerea efectivă a condițiilor care ar putea îngădui declanșarea unui atac prin surprindere sau a unor acțiuni ofensive pe scară largă.

În vederea realizării acestor obiective, țara noastră propune o suită de propuneri specifice, considerînd că noua generație de măsuri de încredere și securitate trebuie să cuprindă, între altele, restrîngerea intensității și ariei activităților militare; renunțarea la anumite activități ce pot crea neîncredere și tensiune, limitarea posibilităților

acțiunilor ofensive de anvergură, stabilirea de măsuri de natură să prevină accidentele nucleare etc. Prezentînd cele două seturi de propuneri, România a subliniat necesitatea ca negocierile în acest domeniu să se înscrie organic în obiectivul mai larg al dezarmării generale și totale, în centrul căreia se situează dezarmarea nucleară. Aceasta reclamă renunțarea la pro-

mulțană a Tratatului de la Varșovia și a N.A.T.O.

Alături de propunerile concrete, țara noastră a prezentat la Viena și unele considerente principale referitoare la cadrul negocierilor și semnificativitatea acestora. Astfel, România a ținut să precizeze că, desi în etapa actuală la negocierile asupra forțelor armate convenționale participă numai statele membre ale celor

îndreptățiți să ia parte direct la examinarea și rezolvarea problemelor în cauză.

Prezența pozițiilor românești la reuniunea de la Viena a prilejuit reafirmarea marelui adevăr, pe care președintele Nicolae Ceaușescu l-a subliniat în repetate rânduri, și anume că, în problemele păcii și dezarmării, în toate marile probleme ale contemporaneității, Europa nu-și

PROPOUNERI PRIVIND FORȚELE ARMATE ȘI ARMAMENTELE CONVENȚIONALE:

- reducerea armamentelor și efectivelor militare cu 25-30 la sută într-o primă etapă și cu 50 la sută pînă în anul 2000;
- efectivele supuse reducerii să fie demobilizate, iar armamentele — distruse sau transferate pentru folosirea în scopuri pașnice;
- reducerea cheltuielilor militare cu 25-30 la sută într-o primă etapă și cu 50 la sută pînă în anul 2000;
- asumarea de către statele participante a obligației de a folosi mijloacele financiare eliberate de pe urma reducerii exclusiv în scopuri pașnice;
- stabilirea limitelor privind numărul total al efectivelor și armamentelor unui stat care pot fi amplasate în afara teritoriului național;
- înscrierea în acordurile realizate a plafoanelor-limită atît pe ansamblul fiecărei alianțe, cit și pentru fiecare stat în parte;
- reducerea cu prioritate a armamentelor cu mare capacitate ofensivă — tancuri, artilerie de calibru mare, mașinile blindate de luptă, unele tipuri de avioane militare — precum și a trupelor de desant aerian și aerportate, a unităților autoamfibii de asalt;
- reducerea producției de armamente și reorientarea unor întreprinderi militare spre producția pașnică;

PROPOUNERI PRIVIND NOI MĂSURI DE ÎNCREDERE ȘI SECURITATE:

- restrîngerea intensității și ariei activităților militare; renunțarea la unele activități care pot genera neîncredere și incordare;
- convenirea de măsuri privind stabilirea unor zone de securitate și coridoare de-a lungul frontierelor dintre state și la linia de contact dintre cele două blocuri militare;
- limitarea și prevenirea creșterii încordării prin interzicerea dislocării de noi trupe, dezvoltării și amplasării de noi baze pe teritoriul altor state;
- înghețarea cheltuielilor militare la nivelul actual și încetarea de negocieri în vederea reducerii lor ulterioare;
- crearea de zone de pace, cooperare și bună vecinătate, libere de arme nucleare și chimice în Balcani, în centrul și nordul Europei și în alte zone;
- interzicerea manevrelor și mișcărilor de nave și aeronave care transportă arme nucleare în apropierea frontierelor terestre și maritime ale altor state;
- inițierea de măsuri de largire a comunicării și cooperării între state vizînd creșterea încrederii;
- dezvoltarea pe plan european a contactelor, consultărilor și sistemelor de comunicații în probleme de securitate.

ducția de arme nucleare și chimice, la orice acte de armamentare în masă, oprirea modernizării și perfecționării armamentelor atomice, intensificarea eforturilor pentru eliberarea continentului european de asemenea arme, în acest scop fiind necesară, în opinia țării noastre, crearea unui for special de negocieri pentru problemele armamentelor nucleare din Europa.

Finalitatea ansamblului procesului negocierilor, la măsurile ce se vor conveni trebuie să fie — așa cum țările socialiste au arătat în repetate rânduri — crearea condițiilor pentru a se trece la desființarea și

doză alianțe politico-militare, negocierile respective nu au loc între blocurile militare amintite, ci între state independente și suverane — rămînînd deschisă posibilitatea ulterioară, să se alăture negocierilor și statele neutre și nealinate, pentru a se da, astfel, posibilitatea să-și spună cuvîntul tuturor participanților la procesul C.S.C.E. (adică al securității și cooperării europene).

În acest fel, a fost reafirmată cu limpezime poziția consecventă susținută de țara noastră, după care problemele internaționale, mai ales în special cele privind păcerea și securitatea, interesează nemijlocit toate statele, și ca atare toate sînt

poate îndeplini misiunea decît ca o Europă unită în diversitatea orînduirilor sociale, a concepțiilor filozofice și politice, a națiunilor libere și independente, care să elaboreze pentru securitate, dezarmare și înțelegere, pentru colaborare, progres economic și social.

Propunerile prezentate de România la Viena reprezintă o nouă și elocventă expresie a dorinței de a contribui la eforturile pentru înăbușirea acestor nobile deziderate, cu convingerea nestrămutată că un asemenea curs corespunde intereselor și aspirațiilor vitale ale popoarelor continentului nostru, ale întregii omeniri.

România la Salonul internațional de la Casablanca

RABAT 10 (Agerpres). — În orașul Casablanca s-a deschis Salonul internațional al produselor din piele și textile, la care participă firme și întreprinderi din numeroase țări. La manifestare sînt prezente și întreprinderi românești de comerț exterior de profil. Standul românesc a fost vizitat de membri ai guvernului, de numeroși oameni de afaceri, care au apreciat exponatele românești.

În pregătirea noii runde de convorbiri iraniano-irakiene

NAȚIUNILE UNITE 10 (Agerpres). — La sediul din New York al Națiunilor Unite au luat sfîrșit negocierile preliminare separate pe care reprezentanții speciali ai secretarului general al O.N.U. pentru Iran și Irak, ambasadorul Jan Eliasson, le-a avut cu delegațiile celor două țări. Au fost examinate probleme referitoare la pregătirea noii runde de convorbiri iraniano-irakiene la nivel de miniștri de externe, ce urmează să se desfășoare la sfîrșitul lunii martie, sub auspiciile secretarului general al O.N.U. Javier Perez de Cuellar, la sediul Națiunilor Unite.

Într-o declarație făcută presei, Jan Eliasson a apreciat consultările drept utile.

La 17 martie vor fi reluate

Tratativele în problema cipriotă

NICOSIA 10 (Agerpres). — Președintele Ciprului, Georgeios Vasiliou, și liderul comunității turco-cipriote, Rauf Denktas, au avut o întrevedere la Nicosia în cadrul căreia au hotărît reluarea, la 17 martie, a reuniunilor intercomunitare în vederea soluționării problemei cipriote.

Vasiliou și Denktas se vor reuni cu secretarul general al O.N.U., Javier Perez de Cuellar, în zilele de 6 și 7 aprilie, în lez de 5 și 6, cum era prevăzut inițial, prilej cu care vor fi analizate progresele realizate în negocierile intercomunitare cipriote.

Calea spre reglementarea situației în Cipru constă în dialogul intercomunitar și organizarea unei conferințe internaționale, capabilă să asigure garanțiile necesare — a declarat secretarul general al C.C. al Partidului Progresist al Oamenilor Muncii din Cipru (A.K.E.L.), Dimitrios Christofias, la o conferință de presă. El a precizat că, localul în această direcție acționează în prezent A.K.E.L., obținînd adeziunea tuturor forțelor progresiste din Cipru.

AMERICA CENTRALĂ

Demersuri în direcția instaurării păcii

NAȚIUNILE UNITE 10 (Agerpres). — La sediul O.N.U. din New York vor fi reluate, la 14 martie, convorbirile dintre reprezentanții ai statelor centro-americe: Costa Rica, Salvador, Guatemala, Honduras și Nicaragua — și ai Organizației Națiunilor Unite consacrate găsirii de soluții eficiente și reciproc acceptabile pentru soluționarea crizei politice, economice și sociale din America Centrală. Reluarea negocierilor a fost convenită în cadrul întîrzierii de luna trecută dintre secretarul general al O.N.U., Javier Perez de Cuellar, și miniștrii afacerilor externe ai celor cinci țări.

COALITIA NAȚIONALĂ a misărilor democratice — cea mai mare grupare de opoziție din Coreea de Sud — a anunțat crearea unui front unic al forțelor democratice. S-a stabilit convocarea unei conferințe a tuturor forțelor de opoziție din țară.

PRIMIRE. Președintele Turciei, Kenan Evren, l-a primit pe Tian Jiyun, vicepremierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, care efectuează o vizită în Turcia. A fost subliniată necesitatea întăririi relațiilor bilaterale, corespunzător potențialului economic ale celor două țări.

EXPERIENȚĂ NUCLEARĂ. Statele Unite au efectuat o nouă experiență nucleară, a treia din acest an, la poligonul din Nevada a anunțat Ministerul american al Energiei într-un comunicat dat publicității la Washington și citat de agențiile China Nouă, Kyodo și Efe. Explozia a avut o putere între 20 și 150 kilotone.

MANEVRILE SECRETE DE STAT MAJOR ALE N.A.T.O., denumite codificat „Wintex-Cimex '89”, au luat sfîrșit. La aceste e-

TRATAT. Congresul Deputaților al parlamentului spaniol a ratificat noul tratat militar hispano-american, semnat în decembrie 1988. În baza acestui, S.U.A. vor putea înca folosi pe o perioadă de opt ani bazele militare pe care le au în Spania, dar vor retrage cele 72 de avioane cu funcție dublă — de luptă și bombardament — de la baza Torrejon, precum și 5.000 de militari. Tratatul stipulează că S.U.A. nu pot introduce, staționa sau stoca arme nucleare pe teritoriul spaniol fără consimțămîntul prealabil al guvernului de la Madrid.

Luări de poziție în favoarea înlăturării practicilor neocolonialiste

HAVANA 10 (Agerpres). — Sub egida O.N.U., la Havana s-au deschis lucrările seminarului „Noua ordine economică internațională, datorită extensiei și schimbărilor comerciale inevitabile”. Participanții au relevat încă din prima zi a lucrărilor influența negativă a politicii financiar-economice a statelor occidentale asupra dezvoltării social-economice a țărilor în curs de dezvoltare. Ei au criticat ineficiența rețetelor propuse de țările industrializate pentru soluționarea problemelor grave cu care se confruntă statele în curs de dezvoltare, cum sînt denaturalizarea industriei, supunerea economiei lor intereselor companiilor transnaționale și alte practici neocolonialiste, de amestec în treburile interne ale acestor state.

LIMA 10 (Agerpres). — Președintele Partidului Democrat Creștin din Peru, Carlos Blancas Bustamante, s-a pronunțat în favoarea adincrii cooperării latino-americane pentru a se

întări independența economică. Înau gurind, la Lima, lucrările unei reuniuni sindicale regionale, el a subliniat necesitatea înlăturării formelor noi, neocolonialiste, de dominație, care caută să se impună prin intermediul puterii economice. Țările latino-americane — a spus liderul politic peruan — înfruntă cu realism voracitatea cârmărilor care se controlează lumea financiară contemporană și cer plata unor dobînz excesive pentru credite care practic sînt înghețate, reținînd agenția Prensa Latina.

CIUDAD DE PANAMA 10 (Agerpres). — Candidatul la funcția supremă în stat al Coaliției de Eliberare Națională (COLINA) din Panama, Carlos Duque Jaen, a subliniat că datorită externă constituie o violare a drepturilor omului în America Latină, fiind o problemă care afectează toate țările din regiune — transmite agenția Prensa Latina.

Măsuri în vederea unei politici financiare autonome a țărilor africane

LILONGWE 10 (Agerpres). — La Blantyre (Malawi) s-au încheiat lucrările conferinței miniștrilor de finanțe din țările africane. Participanții au analizat aspecte legate de condițiile impuse de organizațiile financiare internaționale — F.M.I. și B.I.R.D. — pentru acordarea de noi credite, condiții care prevăd drastice ajustări economice soldate cu reducerea nivelului de trai al populației, creșterea șomajului, anularea unor programe de ocrotire a sănătății și dezvoltare a învățămîntului. El au relevat că principala cauză a deteriorării situației economice a țărilor continentului rezidă în schimbările comerciale inechitabile și scăderea prețurilor materiilor prime pe piața mondială. În încheiere, miniștrii de finanțe au convenit asupra înființării unui Fond valutar african. În documentul conferinței se arată că înființarea unui astfel de fond va contribui

la asigurarea unei politici financiare autonome a țărilor africane.

BANGUI 10 (Agerpres). — La Bangui s-au încheiat lucrările celei de-a V-a reuniuni la nivel înalt a celor zece state membre ale Comunității economice a țărilor din Africa centrală (C.E.S.A.C.). Au fost adoptate măsuri privind perspectiva în domeniul transportului și comerțului, menite să contribuie la dezvoltarea relațiilor de cooperare în zonă.

Pe de altă parte, participanții au condamnat politica de apartheid promovată de Africa de Sud, au reafirmat solidaritatea cu grupul țărilor africane din „prima linie”, si-au exprimat sprijinul față de traducerea în viață a acordului tripartit privind independența Namibiei și au lansat un apel pentru desfășurarea unei conferințe internaționale consacrate soluționării gravei probleme a datoriei externe africane, transmite agenția China Nouă.

Proгноze privind încetinirea ritmului de creștere a economiei mondiale

NATUNILE UNITE 10 (Agerpres). — Economia mondială ar putea cunoaște o reducere a ritmului de creștere în cursul acestui an și chiar o recesiune în 1990, avertizează mai mulți experți din 40 de state, care au colaborat la realizarea unui raport al O.N.U. privind perspectivele economice globale. Ei avertizează că această tendință se datorează, cu precădere, politicilor monetare excesiv de restrictive ale țărilor industrializate, care vor determina o reducere a ratei de creștere a economiei mondiale sub 3 la sută. Acești experți anticipează o încetinire a creșterii schimbărilor internaționale, fiind afectate în primul rînd comerțul cu materii prime, mărfuri cu o mare pondere în exporturile țărilor în curs de dezvoltare.

În opinia specialiștilor, tendința amintită va fi resimțită în mod special de Statele Unite, țară a cărei creștere economică va fi întreruptă datorită unor ritmuri mai scăzute în investiții și export. Ritmul de creștere a produsului intern brut al S.U.A. va scădea la 2 și 2,2 la sută în 1989 și, respectiv, 1990.

Economieile statelor vest-europene vor fi, la rîndul lor, confruntate cu o sporițe a numărului șomerilor cu 7,8-7,1 la sută.

În ce privește țările în curs de dezvoltare, scăderea cererii mondiale de materii prime va diminua intrările de deșize ale acestora, agravînd povara datoriei externe. Se estimează că țările Americii Latine și ale Africii subsahariene vor fi cel mai serios afectate.

Preocupări legate de soluționarea problemei alimentare din țările sărace

NICOSIA 10 (Agerpres). — În capitala Ciprului se desfășoară lucrările grupului consultativ al Consiliului Mondial al Alimentației (W.F.C.), care pregătește planul de acțiune vizînd punerea în aplicare a „Inițiativei Ciprului privind lupta împotriva foametei în lume”, adoptată în luna mai, la reuniunea ministerială a W.F.C. Luînd cînvîntul în cadrul lucrărilor, miniștrii agriculturii și resurselor naturale al Ciprului, Andreas Gavrielides, a declarat că numărul persoanelor afec-

tate de foamete în întreaga lume, dar mai ales în țările sărace, a crescut în acest deceniu de cinci ori mai repede decît în deceniul anterior, iar numărul copiilor subnutriți a fost mai mult decît în anii '70. „Acesti parametri arată că foametea și subnutriția, precum și bolile legate de ele constituie în continuare o amenințare majoră pentru umanitate și provoacă suferințe imense milioane de oameni”, a declarat el.

CE SE FAC CĂ NU VĂD „APĂRĂTORII” DREPTURILOR OMULUI

Tunelele metroului newyorkez: adăposturi pentru dezmoșteniți

Un reportaj din cotidianul vest-german „Die Welt”

Metroul din New York, vechi și murdar, reprezintă un uriaș labirint sub zgîrie-nori. Cel nevoit să călătorească cu el respiră uşurat cînd îşi încheie călătoria. Pentru multe persoane lipsite de adăpost însă, tunelul sîrmă al metroului reprezintă singurul loc unde pot înnopta fără să înghețe.

O lume întreagă a aflat că, în oraşul care numără 7 milioane de locuitori, între 400 şi 600 de persoane sînt lipsite de adăpost. Chiar şi locuitorii marelui oraş au fost impresionaţi cînd au aflat că persoane lipsite de locuinţă sînt nevoite să-şi găsească adăpost în tunelul metroului, la fel ca în perioada crizei economice mondiale; aceşti oameni dorm în nişele strîmte de lîngă sine, în staţii, aşa cum o arată şi cele două imagini ce însoţesc reportajul din „Die Welt”. De obicei, după miezul nopţii, tunelele sînt controlate, deoarece adăpostirea în ele reprezintă un adevărat pericol. John Greco, care conduce brigăzile de control în timpul nopţii, declară: „Persoanele lipsite de adăpost pe care le găsăm în tunel ne spun că aici se simt mai în siguranţă decît în oricare altă, întrucît în zilele noastre există un număr foarte mare de hui-gani”. Majoritatea preferă să rămînă aici, deşi numai anul trecut au fost accidentaţi mortal 24 de oameni care s-au adăpostit în tunelul metroului. Labirintele calde sînt însă periculoase. Orice mişcare greşită poate însemna moartea; o atingere accidentală de sine prin care trece curentul electric înseamnă un soc de 600 de volţi, care se descarcă în corpul celui care o calcă. Si dacă nu ai senza de găsăsi rapid o nişă salvatoare, risţi să ajungi sub metroul care trece prin tunel.

Cel fără adăpost preferă tunelele din zona Second Avenue, deoarece sînt situate la o adîncime mai mare şi sînt mai călduroase. „Unii dintre cei ce locuiesc aici se descurcă mai bine în labirintul tunelurilor decît controlorii de sine sau conducătorii de metrou, care lucrează la noi de ani de zile”, mai spune John Greco.

Conform unor aprecieri recente, pînă la sfîrşitul lunii februarie numărul celor care se adăpostesc în reţeaua metroului, lungă de 400 km, a crescut la 1.700, iar 30 la sută din cei care caută un adăpost în adăncurile pămîntului sînt alcoolici şi consumatori de droguri.

În prezent, în Statele Unite toatelor celor lipsite de adăpost se ridică la 1,5 milioane.



Sie schlafen in den Tunnels, um nicht zu frieren



AUS ALLER WELT

Economia unor țări socialiste confruntată cu problemele datoriei externe

Cotidianul polonez „ZYCIE WARSZAWY” publică un articol în care se referă la situația datoriei externe a unor țări socialiste, la unele aspecte privind piața internă a acestora, modul în care fiecare dintre ele abordează problema achitării datoriei externe.

Cotidianul pornește de la prezentarea unei retrospective referitoare la R.D.G. Germană și Cehoslovacia.

Datoria R.D.G. — arată ziarul polonez — se ridică la 20 miliarde dolari. Comparînd numărul populației Poloniei și R.D.G. — peste 37 milioane și, respectiv, aproape 17 milioane —, precum și datorile — aproape 30 miliarde dolari și, respectiv, 20 miliarde dolari —, rezultă că, raportat pe locuitor, R.D.G. este mult mai împovărată de datorii decît Polonia. Ar fi însă o afirmație inexactă. Cifrele oferite reprezintă mărimea brută a datoriei, fără a ține seama de depunerile de capital sau de rezervele în devize pe care — desi în proporții diferite — le deține fiecare guvern. Iar capitalul R.D.G. sînt mult mai mari decît cele poloneze și decît datoria netă este mai mică.

În pofida acestui lucru, — arată în continuare ziarul — datorile, achitate regulat, reprezintă o povară însemnată pentru economia R.D.G. Anul trecut au apărut în R.D.G. primele declarații oficiale ce semnalau deficiențe pe piață: de exemplu, pentru cumpărarea unui auto turism se asteaptă 11 ani. Sînt deficiente și producția de mobilă, confecții, aparatură radio, produse de cosmetică.

A fost inițiată o dezbateră privind cauza lipsurilor. Printre altele, s-a atins și problema preturilor.

În ce privește Cehoslovacia, ziarul

Ungaria — cu datorii de ordinul a 18 miliarde dolari și o populație ceva mai mare de 10 milioane — este relativ cea mai împovărată de datorii — continuă „Zycie Warszawy”. Ungaria — scrie ziarul — caută lăsa din situația grea, că de învioreare, prin folosirea pe scară largă a inițiativă cetățenilor, întreprinderilor și deschiderii pentru accesul capitalului străin. Introducerea

unei reforme radicale trebuie să coste și Ungaria suporturile. Din acestă fac parte majoritatea frecvente de prețuri, în principiu la toate produsele — de la autoturisme, alimente, pînă la medicamente. Acest lucru provoacă schimbări chiar și în structura alimentației, reducîndu-se între altele consumul la carne și pește.

Referitor la datoria externă a Bulgariei, cotidianul arată că aceasta se ridică la sfîrșitul anului 1987 la circa 6 miliarde dolari. Industria Bulgariei obține rezultate bune, în schimb, s-a înrăutățit destul de evident situația în agricultură, fapt

Un comentariu din ziarul polonez „Zycie Warszawy”

arată că la sfîrșitul anului trecut, conform datelor oficiale, datoria acestei țări se ridică la numai 3,7 miliarde dolari S.U.A. Mărimea datoriei este însă doar un element al situației economice. Punctul slab al acesteia în Cehoslovacia îl reprezintă nereschizarea creșterii planificate a venitului național ca urmare a tendințelor nefavorabile manifestate în ultimii ani în economie — ritmul slab al modernizării producției, insuficienta eficiență a exportului, ne- folosirea la întregă capacitate a potențialului existent etc. Acest lucru creează tensiuni în economie, în special pe piața internă.